

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: 2den Behandling af Forslag til Lov om Pension til forhenværende constitueret Chef for det 5te Udskrivningsdistrikt, Statsraad S. M. Dviff.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 816 ff.)

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag. Lovforslaget i sin Heelhed sattes under Forhandling.

Brunn: Inden dette Lovforslag gaaer tilbage til det andet Thing, skal jeg tillade mig ganske kort at fremhæve det Ændringsforslag, der er ved samme, saaledes som det nu ved 2den Behandling er vedtaget her i Landstinget. Naar man seer hen til Alt, hvad der er passeret i denne Sag saavel i forrige Samling, som navnlig da den paany i denne Samling var under Behandling i det andet Thing, saa forekommer det mig, at den Forandring, som nu her er foregaaet i Lovforslaget, egentlig nærmest maa siges at have Betydningen af en Anmodning til det andet Thing, en Anmodning om en Indrømmelse, en Anmodning om en Formildelse i, hvad der efter Landstingets i forrige Samling hævdede Anskuelse er en Uret, som gjøres mod en enkelt Mand. Jeg har ikke kunnet finde det rigtigt, at Landstinget nu stiller en saadan Anmodning, og jeg hørte derfor ved 2den Behandling til det Mindretal, som stemte mod Forslaget om at forhøje Summen. Dette Mindretal havde maaskee forskellige Grunde til sin Afstemning. Jeg for mit Vedkommende kunde, som sagt, ikke finde det rigtigt at stille en saadan Anmodning. Men jeg vil haabe, at Svaret paa Anmodningen, nu da den stilles, ikke maa blive en Nægtelse, og at Landstinget saaledes vil blive forfæaenat for, hvad der maa blive Følgen af en saadan Nægtelse. — Da jeg har Ordet, skal jeg dog tillige tillade mig at komme tilbage til en Ytring af det ærede Medlem, som ved 2den Behandling motiverede det da vedtagne Ændringsforslag om en Forhøielse af Pensionen (Dviff). Den paagjældende Ytring angik et

væsentligt Moment i denne Sag, og, skjøndt jeg iøvrigt indrømmer, at hele Sagen ikke har nogen saa stor Betydning, troer jeg derfor at kunne komme tilbage dertil. Det ærede Medlem omtalte, at det Lovforslag om Lønninger for Udskrivningscheferne, der i Samlingen 1867—68 vedtoges i begge Thing, men som ikke da blev til Lov, bestemte, at Udskrivningscheferne skulde have fast Ansættelse. Dette er nu ganske vist ogsaa saa, men det er dog ikke det Moment, som i nærværende Tilfælde væsentligst kommer i Betragtning, men derimod § 4 i det nævnte Lovforslag. Med den høitæredede Formands Tilladelse skal jeg oplæse de ganske faa Linier, hvoraf den paagjældende Paragraph bestaaer, idet jeg troer, at det kan være godt og gavnligt, at selve Ordlyden af denne Bestemmelse gjenskaldes i Erindringen. Jeg har Grund til at troe, at endog saa Medlemmer af Landstinget noget have overseet den. § 4 i det omtalte Lovforslag om Udskrivningschefernes Lønning lød saaledes: „De nuværende af Kongen constituerede Udskrivningschefer, der ikke udnævnes til Udskrivningschefer, saavel som deres Enker tillægges der Pension af Statskassen, som om de havde været fast ansatte som Udskrivningschefer fra den Dag, de af Kongen constitueredes som saadanne.“ Saaledes lød Paragraphen. Lovforslaget kom med denne Affattelse af sin § 4 fra Folkethinget til Landstinget i Samlingen 1867—68. Det gik uden Discussion uforandret igjennem Landstinget baade ved 1ste og 2den Behandling og vilde utvivlsomt ogsaa være blevet til Lov, dersom ikke den daværende Justitsminister af Grunde, der slet ikke stode i Forbindelse med dette Spørgsmaal, havde taget Lovforslaget tilbage. Jeg har tvivlet det godt at kalde dette tilbage i Erindring.

Rettelser.

- Sp. 856, Lin. 12 f. o.: „3000 Rd.“, læs: „5000 Rd.“.
 — 856, Lin. 15 f. o.: „1000 Rd.“, læs: „3000 Rd.“.
 — 858, Lin. 1 f. o.: „Dviffgaard“, læs: „S. Underjen“.
 — 858, Lin. 19—20 f. o.: „Dviffgaard“, læs: „S. Underjen“.